

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica XXII. Post Trinitat. Evangelivm Matt XIX. CAp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Occurrunt famuli Domino, iucundaq; portans
Nuncia, dicentes: uiuit tibi filius, omnis
Morbus & abscessit membris, sanumq; reliquit.
Ille rogans certum quæsiuit tempus & horam,
Qua melius primùm natus cœpisset habere.
Septima respondent hesternæ erat hora diei,
Tempore quo febris miserum depulsa reliquit.
Talibus è uerbis horam cognouit eandem
Nempe fuisse pater, Dominus qua dixerat illi:
Vade domum, saluus uiuit tibi natus. Ab illo
Tempore iam Christo melius confidere cœpit
Regulus, atq; illi studio se credere toto,
Cuius opem certam rebus sensisset iniquis.
Illum tota domus simili pietate secuta est,
Concelebrans factum Domini, uocemq; potentem.
Hæc iterum fecit peragens miracula Christus,
E Solymis quando Galileas uenit in oras.

DOMINICA XXII. POST TRINITAT.

EVANGELIUM MATT. XIX. CAP.

ARGUMENTVM.

Rex pius oranti condonat debita seruo:

Erga alium immitem rursus, ut antè capit.

Discipulos aliquando docens sic dixit Iesus:
Persimile est Regi regnum caeleste potenti,

L 2 Qui

EVANGELIA

Qui sibi subiectos rationem reddere seruos
 iussit, & acceptis coniuncta expensa referre,
 Hoc ubi cœpisset, seruus sese obtulit unus,
 Qui Domino decies debebat mille talenta.
 Soluere sed precium cū non tam grande ualeret,
 Rex illum socia iussit cum coniuge uendi,
 Omnibus & natis, & quæ bona cunq; teneret,
 Ut fieret tanta perfecta solutio summa.
 At genibus flexis cœpit procumbere seruus
 Ante pedes Domini, supplexq; hac uoce precanti:
 Propitius Rex esto mihi, concede precanti
 Temporis exiguum spaciū, quò debita soluantur.
 Protinus est serui mansueto corde misertus
 Rex pius orantis, cui debita cuncta remisit.
 Egreditur letus tali de munere: uerū
 Immemor, ingratusq; fuit bonitatis herilis,
 Non alijs præstans quæ gratia contigit illi.

Namq;

DOMINICALIA.

Namq; è conseruis ubi casu repperit unum,
Denarios centum qui alieni debuit æris,
Protinus arripuit collo pressitq; dolentem
Efferus in clamans: quæ debes perfide reddas,
Ni facis, extremo nobis multabere damno.
Procidit ille miser, palmasq; extendit utraq;
Supplice cum gestu, tali sermone precatius:
Sis mihi propitius, nam debita singula reddam,
Et concede moram clementi pectore paruam.
Noluit ille preces conserui audire rogantis,
Sed miserum abripiens inclusit carceris antro,
Omnia commisi dum debita solueret æris.
Indignus Domini nequam bonitate priori:
Talia seruorum cum cætera turba uideret,
Contristata fuit grauiter, Regiq; recensens
Expofuit serui crudelia facta maligni.
Tum uerò infremuit Dominus, seruumq; uocauit,
Talibus increpitans meritò sermonibus illum:
Dic mihi serue nocens factorum indigne bonorum,
Omnia nonne pio tibi debita corde remisisti?
Quandoquidem supplex humili me uoce rogabas,
Non igitur simili quoq; te ratione decebat
Conseruum tractare tuum? qui paucula debet,
Ipse tui sicut fueram scelerate misertus.
Sed quia nulla tuam flexit moderatio mentem,

L 3 Imme-

EVANGELIA

Immemor & ueniam mansisti ingratus herilis.
Ipse etiam benefacta uolo reuocare priora,
Nec bonitate mea, quamuis concessa, frueris:
Dixit, & iratus diris tortoribus illum
Tradidit, extremum dum solueret usq; quadrantis.
Sic pater è caelo uobis quoq; triste rependet
Supplicium, quando non condonabitis omnem
Fratribus in terra clementi pectore noxam.
Gratia tum uobis penitus diuina peribit.

DOMINICA XXIII. POST TRINITAT.
EVANGELIUM MATT. XXII. CAP.
ARGUMENTUM.

Obijcitur Christo Romani questio census:
Caesaribus reddi iusta Deoq; iubet.

Cum Phariseorum coetus uenisset in unum,
Consilium cepere dolis & fraude malignum,
Ut caperent Christum medio sermone loquentem.
Iam decreta fuit paribus sententia uotis,

Discipulo